

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/137/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611213158
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2012:7611213158.7

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v právnej veci žalobkyne S.. I. H., J.. X.XX.XXXX, G. N. J. I., O. XXXX/XX, právne zast. advokátkou Mgr. Vandou Durbákovou, AK Košice, Krivá 23 proti žalovanému S. N. J. I., L.. K. K.. Z. I., K., V. J. X, N.. J. I., o zaplatenie nemajetkovej ujmy v súvislosti s porušením zásady rovnakého zaobchádzania, takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa svojím žalobným návrhom zo dňa 26.8.2011, podaným na tunajšom súde domáhala, aby súd rozhodol, že žalovaný sa dopustil vo vzťahu k jej osobe porušenia zásady rovnakého zaobchádzania vo forme priamej diskriminácie a zároveň ho zaviazal k zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- Eur, ktorá jej v súvislosti s porušením zásady rovnakého zaobchádzania vznikla. Ďalej požadovala písomné ospravedlnenie od primátora Mesta N.. J. I. a náhradu trov konania. V priebehu konania upravila petit žaloby a žiadala o pripustenie jeho zmeny tak, aby súd rozhodol, že žalovaný sa svojim konaním dopustil vo vzťahu k žalobkyni porušenia zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu jej etnickej príslušnosti. Ďalej žiadala, aby bola žalovanému uložená povinnosť zaslať jej doporučené v 3-dňovej lehote od právoplatnosti rozsudku list, ktorým by sa jej ospravedlnil za diskriminačné konanie Mesta N.. J. I. v súvislosti s priebehom a výsledkami výberového konania, zo dňa 19.10.2010, kedy rozhodnutím výberovej komisie, napriek tomu, že spĺňala nimi vyhlásené a požadované kritéria, nebola zaradená medzi úspešné kandidátky a následne nebola prijatá na uvedenú pracovnú pozíciu. Takýto zásah do jej práv bol protiprávny a primátor Mesta N.. J. I. sa jej mal v mene Mesta N.. J. I. zaň, touto cestou, hlboko ospravedlniť. Ostatné časti pôvodného výroku mali ostať nezmenené.

Uznesením 11C 137/2011-333, zo dňa 15.3.2012 súd úpravu petitu žalobného návrhu pripustil.

Uviedla, že sa dňa 19.10.2010 zúčastnila výberového konania na pozíciu terénna sociálna pracovníčka(ďalej len TSP), pričom išlo o projekt Fondu sociálneho rozvoja Bratislava (ďalej len FSR) s tým, že výberové konanie realizoval žalovaný, ako prijímateľ nenávratného finančného príspevku. Vyhlásenie výberového konania obsahovalo zoznam kritérií pre výber sociálneho pracovníka a zoznam dokladov, ktoré musel žiadateľ predložiť. Išlo o kvalifikačný predpoklad - ukončené vysokoškolské vzdelanie minimálne I. stupňa (Bc.) prednostne v odbore sociálna práca, resp. sociálna a misijná práca v rómskych komunitách, osobnostné kritéria - empatia, schopnosť pracovať v tíme, schopnosť riešiť konflikty, flexibilita, zodpovednosť a podobne, bezúhonnosť, komunikačné schopnosti, životopis a motivačný list. Výhodou boli napr. skúsenosti v oblasti terénnej sociálnej práce, prípadne práce v komunitách ohrozených alebo postihnutých sociálnym vylúčením, osobný záujem doplniť si vzdelanie. Ona splnila všetky kritéria, ktoré boli prijímateľovi nariadené v zmysle nariadenia FSR 6/2010, avšak nebola zaradená medzi úspešných uchádzačov. Obsadzované boli tri pracovné miesta na pozíciu

sociálneho pracovníka, jedno na miesto jeho asistenta. Podľa vyjadrenia žalovaného skončila až na štvrtom mieste, pričom z tohto je zrejme, že žalovaný nezobral do úvahy dĺžku jej praxe ani ovládanie rómskeho jazyka, čo bolo považované za výhodu pre uchádzačov. Na základe uvedeného teda podala FSR sťažnosť, ktorý však preveroval iba formálny postup výberového konania, neskúmal, či došlo k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania, pričom v záveroch kontroly konštatoval, že nie je vylúčené, že k porušeniu došlo. Uviedla, že sa domnieva, že došlo k jej priamej diskriminácii z dôvodu jej príslušnosti k rómskej etnickej skupine. Celé výberové konanie pozostávalo z troch častí, písomnej, ústnej a osobného pohovoru, pričom osobný pohovor jej pripadal skôr ako disciplinárne konanie. Predseda komisie ju v tejto časti oslovil v tej súvislosti, že ma indicie, že v minulosti mala zdravotné problémy, pre ktoré nechcela chodiť do terénu. Na to sa ona obrátila priamo na zapisovateľa výberového konania, Ing. K., ktorý bol v minulosti jej nadriadeným, aby vysvetlil, či v minulosti tento problém mala. Odpovedal jej, že on mal v minulosti v pozícii podriadených sedem žien, ktoré si niekedy aj poplačkali, ale nakoniec bolo dobre. Ďalšou členkou komisie bola jej bývala kolegyňa z Okresného úradu v N.. J. I., JUDr. I., ktorá sa jej tiež opýtala, ako bude chodiť do terénu, keď ma zdravotný problém. Ona jej vysvetlila, že v roku 2008 absolvovala operáciu bedrového kĺbu a hneď po návrate z PN riadne začala chodiť do terénu a to napriek tomu, že mala doklad od lekárky, ktorý predložila aj svojmu nadriadenému, že polroka do terénu chodiť nesmie. V minulosti pracovala vo funkcii terénny sociálny pracovník, zúčastnila sa niekoľkých projektov ako TSP pre žalovaného. Prvý projekt pre mesto začal dňa 9.5.2005 a skončil v marci 2007, avšak ona plynule prešla do iného, ktorý pokračoval. Takto pre žalovaného pracovala až do 31.3.2010. Poslednou členkou komisie bola Ing. H., ktorá ju oslovila s tým, že ma indicie, že je konfliktný typ. Keďže v minulosti nemala s Ing. H. žiaden osobný kontakt ani konflikt ohradila sa, čo ona považovala za hrubé správanie z jej strany. Opýtala sa jej, či vie riešiť konflikty, pričom ona argumentovala, že v rokoch 2002-2007 sa zúčastnila rôznych psychologických sociálnych výcvikoch, v roku 2005-2007 školenia zameraného na riešenie konfliktov a záťažových situácií. Pre ňu bola zarážajúca táto komunikácia, pretože podľa toho o čom sa rozprávala s ďalšími uchádzačmi, nikomu neboli kladené otázky takéhoto typu. Podľa toho sa domnievala, že bola v porovnaní s ostatnými uchádzačmi znevýhodnená napriek tomu, že spĺňala všetky kritéria aj výhody FSR a mrzelo ju, že minimálne jedna z uchádzačiek, a to konkrétne p. G., ktorá nespĺňala kvalifikačné predpoklady, je zamestnaná u žalovaného. Podľa jej názoru je v hrubom rozpore s cieľom projektu zameraného na marginalizované sociálne skupiny, že vo výberovom konaní neuspela žiadna rómkovia napriek tomu, že tam boli tri. V minulosti práca terénneho sociálneho pracovníka pre Mesto N.. J. I. spočívala v návšteve troch rómskych osád I., E. M. K., kde navštevovali jednotlivé rodiny, komunikovali s nimi, snažili sa pomôcť pri riešení problémov, komunikácii s poisťovňami, exekútormi, ÚPSVaR, i samotným žalovaným. Prácu realizovali pešo alebo autobusovými spojmi. Podľa jej názoru je pre túto pozíciu dôležité ovládanie rómskeho jazyka, pretože mnoho ľudí ma rečovú bariéru, nevedia sa dobre slovensky vyjadrovať. Nemajetkovú ujmu vo výške 5 tis. Eur požadovala preto, že ukončením posledného projektu si bola istá, že vo výberovom konaní uspeje, skončí minimálne medzi tromi úspešnými uchádzačmi, ak nie prvá, takže jej takýmto spôsobom ušiel zárobok a zmenila sa jej finančná situácia. Po ukončení projektu nastúpila na PN vzhľadom na zdravotné problémy, tieto však v zamestnaní nikdy nezneužívala. Za predchádzajúce obdobie sa zúčastnila asi 10 výberových konaní, avšak neúspešne. Nemajetkovú ujmu teda požaduje preto, že splnila kvalifikačné predpoklady aj výhody a bola jej odopretá možnosť zamestnať sa a zároveň preto, že výberová komisia mala na ňu rôzne otázky a výsledky výberového konania sa šíria aj medzi občanmi, čím môže byť znížená jej vážnosť u spoluobčanov.

Žalovaný navrhol súdu žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Konštatoval, že Mesto N.. J. I. uskutočnilo výberové konanie ako prijímateľ nenávratného finančného príspevku v rámci projektu UZOL 5P - platforma pre podporu posilňovanie a permanentnosť prevencie soc. vylúčenia za obdobie od 9/2010 do 2/2011. Podmienky výberového konania sa riadili projektom a poznali ich všetci účastníci konania. Komisiu vymenoval primátor mesta 13.10.2010 a táto mala troch členov. Ing. K. sa výberového konania zúčastňoval ako zapisovateľ, nemal hlasovacie právo, ani do činnosti komisie nezasahoval. K.. N., zástupca primátora sa zúčastnil výberového konania iba ako pozorovateľ, bez hlasovacieho práva. Externý pokyn č. 6/2010 FSR bol presne dodržaný. Do konania sa prihlásilo 10 uchádzačov na pozíciu sociálneho pracovníka, 14 uchádzačov na pozíciu asistenta sociálneho pracovníka. Podľa projektu mohli byť prijatí traja uchádzači na miesto soc. pracovníka, jeden na miesto asistenta. Výberové konanie, ktoré sa uskutočnilo 19.10.2010 pozostávalo z troch častí: písomný test, ústna časť a osobný pohovor s uchádzačmi. Po jeho ukončení komisia zostavila poradie umiestnenia jednotlivých uchádzačov, ktoré bol žalovaný povinný rešpektovať. Žalobkyňa skončila na štvrtom mieste na pozíciu terénny sociálny pracovník a do úvahy neprichádzalo použitie bodu 3.2. externého pokynu FSR 6/2010, pretože iba v

prípade porovnateľných kandidátov na pozíciu mal mať prednosť uchádzač rómskej menšiny. Prvé tri uchádzačky mali v teste viac bodov ako žalobkyňa a lepšie uspeli aj v ostatných častiach výberového konania. Vzhľadom na sťažnosť žalobkyne bola FSR vykonaná kontrola, ktorá konštatovala, že neboli zistené žiadne nedostatky v procese výberového konania. Jeho výsledky neboli nijakým spôsobom spochybnené a majú za to, že ak by tak bolo, došlo by k zrušeniu celého výberového konania. Poukázal zároveň na uznesenie Ústavného súdu SR IV.ÚS 16/09 o v zásade rovnakého zaobchádzania, že iba subjektívny názor sťažovateľa na diskrimináciu jeho osoby nie je dôvodom na prijatie záveru, že vo vzťahu k nemu mohlo dôjsť k diskriminačnému postupu. Zároveň poukázal na ustanovenie §11 ods. 2 antidiskriminačného zákona, podľa ktorého žalobca musí prioritne uniesť dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností, z ktorých možno odvodiť, že došlo k priamej alebo nepriamej diskriminácii jeho osoby a predložiť také dôkazy, z ktorých je možno usúdiť, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. Musí zároveň uviesť, čo bolo pohnútkou diskriminačného konania. Až následne dôjde k presunutiu dôkazného bremena na žalovanú stranu. Keďže v konaní toto nebolo preukázané, úspešnosť vo výberovom konaní nie je právom jeho účastníkov, ale záleží na výsledkoch, ktoré posudzuje výberová komisia, nebolo možné uprednostniť žalobkyňu pred ostatnými uchádzačkami, ktoré dosiahli lepšie výsledky, pretože takýmto konaním by došlo k priamej diskriminácii voči týmto osobám. Vzhľadom na uvedené je teda žaloba nedôvodná a z toho dôvodu je irelevantná i náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá by podľa vyjadrenia žalobkyne, mala kompenzovať nepriaznivú životnú situáciu nie kompenzovať zásah do jej osobnej, mravnej integrity a tiež písomné ospravedlnenie primátorom mesta.

Súd súdu vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, predložením listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav :

Svedkyňa, M. Š. - teta žalobkyne konštatovala, že bola tiež jednou z účastníčok výberového konania a to na pozíciu asistent soc. pracovníka. Na postup komisie rovnako ako žalobkyňa podávala sťažnosť, našťastie keďže sa jej podarilo nájsť prácu v štátnej správe, kde úzko spolupracuje so žalovaným, od sťažnosti upustila. Ona už v minulosti v pozícii asistentky soc. pracovníka pracovala a to 18 mesiacov. Stalo sa jej, že v čase, keď sa realizoval predchádzajúci projekt, prišiel do jej kancelárie pán G., ktorý potľapkal po stole jej kolegyne a povedal, že na tomto mieste raz bude sedieť. Počas výberového konania tam "trčala" od 9,00 hod. do 14,00 hod., ale vedela že prišla iba zahrať divadlo, pretože mala vedomosť, že spomínaný pán G. má blízky vzťah k členom komisie, teda tam má "tlačenu". Správu o výsledku neobdržala poštou, takže sa išla na úrad opýtať osobne, pričom pracovníčkou žalovaného jej bolo odpovedané, či nevedela o tom, že nespĺňa na predmetné miesto kritéria. Ona si preštudovala kritéria u predchádzajúceho Projektu SOVA, pričom v tomto bolo uvedené, že na pracovné pozície majú participovať Rómovia i nerómovia v pomere 50:50. Čo sa týka tohto konkrétneho projektu tu si nejaké údaje vyhľadala na internete, kde tiež bolo uvedené, že na funkciách by mali participovať i Rómovia, takže sa domnievala, že žalobkyňa by mala byť v konkurze úspešná, pretože ako jediná disponovala magisterským titulom, služobne bola u žalobcu najdlhšie a ich dve najčastejšie navštevovali klienti. Ona síce v miestnosti na pohovore so žalobkyňou nebola, ale tvrdila, že žalobkyňa bola jednoznačne diskriminovaná pretože je rómka, lebo v čase krízy je potrebné najprv zamestnať bielych a až potom Rómov. Tí nech sedia doma, učia sa kradnúť a zabíjať. Ďalej popísala výberové konanie skladajúce sa z písomného testu a ústnej časti, v ktorej si ťahali otázku, na ktorú bolo potrebné konkrétne odpovedať a následne pokračoval osobný pohovor. Jej komisia kládla otázky týkajúce sa vzťahov s kolegyňami, zdravotného stavu, ako sa jej páčilo v pred. projekte, či už ma ukončené stredoškolské štúdium. Po vstupe do miestnosti im bola predstavená výberová komisia, ktorá pozostávala z predsedu, Ing. K., po jeho pravej strane sedela Ing. H. a K.. N. a po pravej strane JUDr. I., F.. K. bol predstavený ako zapisovateľ. Po výberovom konaní už na chodbe bolo vidno, kto sa usmieval, komu žiarili očička, teda kto to už mal vyhraté. Keď žalobkyňa vyšla z miestnosti mala slzy v očiach, vyzerala ako keby bola vypočúvaná na kriminálke a nevychádzala z výberového konania.

Svedkyňa, S., uviedla, že sa zúčastnila výberového konania na terénneho soc. pracovníka. Mala záujem v prípade že by neuspela, i o funkciu jeho asistenta. Prvé čo ju na výberovom konaní prekvapilo bolo, že písomný test sa týkal obecnej samosprávy, nie práce soc. pracovníka. Písali ho všetci naraz a následne boli po jednom prizývaní do miestnosti. Na začiatku výberového konania boli predstavení všetci prítomní. Kto bol členom komisie si však nepamätala. V ústnej časti si ťahala otázku, ktorú zodpovedala a následne jej boli kladené otázky, napr. typu ako bude do práce dochádzať, keďže je cezpoľná. Mala pocit, že nebude vybratá, pretože komisii vadilo, že je dochádzajúca. Domnievala sa, že hľadajú skôr ľudí, ktorí poznajú teritórium, v ktorom mali do budúcnosti pôsobiť. Ďalšie otázky boli zamerané na skúsenosti

s prácou s Rómami v obci v ktorej žije. Bolo jej oznámené, že Rómovia, s ktorými prichádzala do kontaktu v Sp. Novej Vsi, sú sociálne slabší ako Rómovia vo Š.. Výsledok je prišiel poštou. Ona prišla do kontaktu so žalobkyňou vtedy, keď vyšla z miestnosti rozhorčená, že s ňou komisia preberala otázky, že je problémový typ a že mala v minulosti problémy s kolegami. Bolo jej žalobkyne ľúto, pretože mala potrebnú prax, ovládala rómsky jazyk, pričom ona výsledky jej písomného testu ani ústneho pohovoru nepoznala.

Svedok, S. Ž., konštatoval, že žalobkyňu navštevoval na Mestskom úrade v N.. J. I. ako sociálnu pracovníčku. Navštevoval ju v bežných záležitostiach, kde potreboval pomôcť. Táto bola verejne známa medzi Rómami, chodili za ňou s rôznymi záležitosťami. Mal s ňou dobre skúseností, vyhľadával ju väčšinou v práci, avšak manželka ju navštevovala častejšie, bola u nej aj doma. Odkedy z úradu odišla navštívil ho iba raz. Podľa jeho názoru je výhoda, že ovládala rómsky jazyk, pretože množstvo Rómov úradným jazykom nehovorí.

Svedkyňa, S. H., uviedla, že navštevovala kanceláriu žalobkyne vždy keď niečo potrebovala, pomáhala jej s písomnosťami, 2x jej pomohla nájsť prácu. Nevedela, že žalobkyňa ukončila svoju činnosť, dozvedela sa to až z návštevy iných sociálnych pracovníkov. V súčasnosti sa obrátila so žiadosťou o pomoc na iných pracovníkov, táto jej však poskytnutá nebola, preto oslovila žalobkyňu súkromne. Ma s ňou dobre skúseností, vyhľadávala jej pomoc nielen na úrade, ale aj v súkromí, konkrétne v meste. Pri komunikácii s Rómami je podľa jej názoru dôležité ovládať rómsky jazyk.

Svedkyňa, D. A. uviedla, že žalobkyňa je dobrá pracovitá žena, ktorá jej veľa krát pomohla. Ona je už 6 rokov vdovou a po smrti manžela, v čase keď bola vystresovaná, jej žalobkyňa so všetkými záležitosťami pomáhala. Chodila za ňou na úrad, ale stretávali sa aj v meste.

Svedkyňa, E. H. uviedla, že žalobkyňu pozná od obdobia kedy pracovala na aktivačných prácach v Meste N.. J. I.. Potom sa na ňu viackrát obrátila keď potrebovala vypísať nejaké papiere, žiadosť na odpad a podobne. Teraz pri návšteve mestského úradu sa stalo, že tam aj nikoho nezastihla a keď chcela vypísať žiadosť na odpad musela odísť s tým, že už jednu mala vypísanú. V minulosti jej žalobkyňa stále pomohla. Ona sama v minulosti komunikovala so žalobkyňou v rómskom jazyku.

Svedkyňa, I. A. uviedla, že žalobkyňu pozná dlhšie obdobie, pretože jej pomáhala vybavovať aktivačné práce a ďalšie záležitosti, ktoré potrebovala. S jej prácou ma dobré skúsenosti a to nie len ona, ale aj jej tri vydaté dcéry. Teraz bola na mestskom úrade, avšak nikto jej nepomohol, pretože všetci boli v teréne.

Svedkyňa, Z. H. uviedla, že žalobkyňu pozná už 7 rokov z mestského úradu, pretože keď potrebovala niečo vybaviť navštívila p. H.. Táto jej veľa pomohla, pretože predtým bola iba domáca, až následne ju práve žalobkyňa zoznámila s mnohými ľuďmi a tak sa stala členkou Spišského rómskeho spolku, obč. združenia SPOLU. Obohatila jej život, naučila ju pracovať na počítači, dokonalejšie rozprávať slovensky. Žalobkyňa chodila nie len k nej, ale aj k iným rodinám, stretávali sa aj v teréne. Žalobkyňa je Rómka, preto vie pochopiť rómske problémy. Komunikovali spolu rómsky, na verejnosti však slovensky.

Svedkyňa, Z.. V. I. uviedla, že bola členkou výberovej komisie v predmetnom výberovom konaní a to z toho dôvodu, že podmienkou FSR bolo, aby jeden z členov bol zástupca ÚPSVaR. Okrem nej bola členkou Ing. H., predsedom Ing. K.. Ing. K. vybavoval organizačné záležitosti okolo výberového konania, prítomný bol aj K.. N.. Na úvod boli do miestnosti pozvaní všetci uchádzači, ktorým bola predstavená komisia a boli oboznámení s priebehom výberového konania. Toto pozostávalo z dvoch častí písomnej a ústnej, pričom v ústnej si uchádzači ťahali odbornú otázku a potom sa vykonával osobný pohovor. Osobný pohovor bol dôležitý z toho dôvodu, že jedným z kritérií bolo zistenie osobnostných predpokladov na výkon obsadzovanej funkcie. Presné otázky na žalobkyňu si nepamätala, ale štandardne zisťovali motiváciu pre túto prácu, skúseností a podobne. Ona konkrétne sa pýtala uchádzačov, či vedia v čom spočíva práca soc. pracovníka, že ide o prácu v teréne bez ohľadu na počasie, veľmi náročnú čo sa týka fyzickej i psychickej kondície. K rómskemu etniku sa z uchádzačov hlásila žalobkyňa a ešte jedna, či dve ženy. Na výhody vyhlásené vo výberovom konaní si nepamätala, pamätali si iba kritéria, ovládanie rómskeho jazyka kritériom nebolo. Osobnostné predpoklady ako empatiu schopnosť pracovať v tíme, riešiť konflikty zisťovali práve osobným pohovorom, pretože iba týmto spôsobom sa to zistiť dá a práve tieto predpoklady sú podľa jej názoru predpokladmi kvalitnej sociálnej práce. Pri výberovom konaní sa riadili zákonnými predpismi, pokyny FSR nepoznala. Žalobkyňu osobne poznala, niektorých

uchádzačov poznala z bežných pracovných kontaktov, keďže viacerí pracovali v tejto oblasti. Písomná časť bola riadne vyhodnotená administratívou žalovaného a následne si každý člen komisie počas osobných pohovorov robil poznámky, tieto boli skonfrontované a urobilo sa poradie úspešnosti. Čo sa týka kvalifikačných predpokladov - a to konkrétne kritéria vysokoškolského vzdelania, tu nebolo možné postaviť magisterské vzdelanie nad bakalárske, pretože sa vyžadovalo vzdelanie minimálne I. stupňa. Čo sa týka praxe, nebola rozhodujúca jej dĺžka. Podľa jej názoru výsledky výberového konania zodpovedali dosiahnutým výsledkom jednotlivých účastníkov, nikto z účastníkov nebol niektorým z členov komisie diskriminovaný, odmietla porušenie zásady rovnakého zaobchádzania.

Svedkyňa, F. Z. H., konštatovala, že sa dňa 19.10.2010 zúčastnila jedného z mnohých výberových konaní, keďže Úrad splnomocnenca vlády SR pre rómske otázky, u ktorého je zamestnaná, je strategickým partnerom FSR. Bola členkou výberovej komisie spolu so zástupkyňou ďalšieho strategického partnera ÚPSVaR N. J. I., pričom predsedom komisie bol prednosta MÚ N. J. I.. Ďalším zúčastneným bol Ing. K., ako budúci nadriadení úspešných kandidátov, ktorý bol zároveň zapisovateľom výberovej komisie, a staral sa o písomnosti tak ako to ukladá príručka FSR a prítomný bol aj viceprimátor Mesta N. J. I., p. N., ktorému spadala táto oblasť a rómskej problematike sa venuje aj v mestskom zastupiteľstve. Všetkým uchádzačom boli prítomní predstavení pred začatím výberového konania. Žalobkyňa si pamätala a to z toho dôvodu, že v tejto oblasti fungovala a následne i z toho dôvodu, že po výberovom konaní napísala na jej osobu niekoľko sťažností, ku ktorým sa vyjadrovala, z čoho vznikol celý elaborát. Výberové konania majú štandardne svoju kultúru a takto to bolo aj v tomto prípade. Skladalo sa z troch častí, písomného testu vyhodnoteného pracovníčkou MÚ, otázky, ktorú si pred komisiou účastníci ťahali a zodpovedali a osobného pohovoru s jednotlivými uchádzačmi. Tu boli zisťované kvalifikačné, ľudské, osobnostné predpoklady a komunikačné zručnosti. V osobnom pohovore boli kladené rôzne otázky a taktiež časový interval bol individuálny. Keďže v tejto oblasti dlhodobo pôsobili uvedomovali si, že účastníci sú vo veľkom strese a tak im boli poskytované tzv. psychologické barličky, aby nedošlo k ich zrúteniu. Výberového konania sa zúčastnili aj osoby hlásiace sa k rómskemu etniku, neprehliadnuteľnou bola p. H., p. Š., ktorá na ňu veľmi dobre zapôsobila a ďalšie dve rómsky, ktoré žijú integrovane a ktoré samé zvažili, že pri komunikácii s miestnou komunitou by mali problém. Členka komisie Z. I. so žalobkyňou viedla veľmi milý, ľudský rozhovor, dokonca ju oslovovala menom I.. Táto sa jej pýtala, keďže mala vedomosť, že je po ťažkej operácii bedrového kĺbu, či si je vedomá, že ide o prevažne prácu v teréne a s rovnakou otázkou sa na ňu obrátil i prednosta MÚ. Nešlo o sugestívne otázky zo strany členov komisie. Sama žalobkyňa deklarovala svoj zdravotný stav tým, že chodí s francúzskou barlou, absolvovala operáciu a bývalý zamestnávateľ zaregistroval jej PN z dôvodu operácie, určité obmedzenia týkajúce sa práce v teréne. Konštatovala, že ona sama sa snaží skôr pozitívne diskriminovať Rómov, pomôcť im nájsť vhodné pozície, preto v emočne vypätej situácii, kedy žalobkyňa neadekvátne reagovala na otázky komisie, sa jej snažila poskytnúť spomínanú psychologickú barličku. Tá spočívala v tom, že sa jej opýtala, či si je vedomá, že devízou soc. pracovníka je práve nekonfliktnosť a teda ako ona zvláda konfliktné situácie. Táto reagovala, že ona žiadne konflikty s kolegyňami nemá, že tieto majú iba oni. Svedkyňa mrzelo, že žalobkyňa jej pomoc nepochopila, následne na ňu podala písomnú sťažnosť, že ju verbálne napadla. Ani jeden z členov komisie a ani zapisovateľ nespochybnil kvalifikačné predpoklady žalobkyne, ani schopnosť viesť písomnú agendu, znížené bodové ohodnotenie bolo zaznamenané práve pri osobnostných predpokladoch. Táto sa ocitla prvá pod čiarou, a ona sama navrhla ostatným členom komisie, aby zvažili jej umiestnenie, dokonca s možnosťou vytvorenia detašovaného pracoviska blízko osady I., avšak bezúspešne. Členovia komisie si uvedomujú ako strašne bolí, keď majú oznámiť neúspech kandidátom a to najmä v regióne, kde je prebytok absolventov soc. práce a nedostatok pracovných príležitostí. V tomto projekte boli obsadzované 4 miesta v oblasti soc. práce, pričom na predchádzajúcom projekte pracovali 7 ľudí a ostatní, ktorí prácu nedostali sa taktiež mohli cítiť diskriminovaní. Prejavila radosť z toho, že práve integrovaní Rómovia sa snažia pomáhať neintegrovanej rómskej komunitě, avšak objektívne v tomto prípade nebolo možné rozhodnúť inak. Pri výberovom konaní je vždy "bibliou" príručka FSR v rámci operačného programu zamestnanosť a soc. inklúzia, právne normy SR a EÚ a vlastné svedomie. Ona absolvovala množstvo výberových konaní, kde sa vždy drží taxatívnych vymedzení stanovených zákonom. Je legitímnou pracovníčkou Úradu vlády, ma adekvátnu odbornú spôsobilosť, takže špeciálne poučenia pri tomto výberovom konaní nepotrebovala. Je vecou prijímateľa ako si stanoví ďalšie kritéria, ako sú osobnostné predpoklady, bezúhonnosť, či iné zručnosti. Pri vyhodnocovaní jednotlivých uchádzačov si urobili členovia výberovej komisie ľudovo povedané "tri chlieviky", pričom v prvom boli uvedené výsledky písomného testu, v druhom obodovaná ústna odpoveď na ťahanú otázku, v treťom výsledky osobného pohovoru. Body si členovia komisie navzájom neporovnávali, odovzdali ich zapisovateľovi a následne

vzniklo poradie na základe aritmetického priemeru. Najväčšie disproporcie vznikli v poslednom okienku, pretože toto zahŕňalo istú mieru subjektivity členov komisie. Zásadne odmietla porušenie podmienok výberového konania, pretože ak by sa tak stalo, nepodpísala by zápisnicu. Čo sa týka samotného výberového konania, podľa jej názoru tu boli zaznamenané práve náznaky pozitívnej diskriminácie vo vzťahu k rómskym uchádzačom.

Svedok, F. K. K., predseda výberovej komisie, konštatoval, že žalobkyňu registruje ako bývalú pracovníčku MÚ N. J. I.. Na výberové konanie si pamätá matne, pretože každé dva týždne robil nejaké. Pamätal si, že komisia bola trojčlenná, ďalšími členmi bola Z. I. a F. H.. Zapisovateľom bol F. K. a prítomný bol K. N., ktorého povolal zrejme primátor. Výberové konanie pozostávalo z testov a ústneho pohovoru. V teste išlo o odborné otázky týkajúce sa mesta. Nasledovala odborná ústna otázka, týkajúca sa konkrétnej práce. Potom bol vykonaný osobný pohovor. Pamätal si, že sa žalobkyne niekto pýtal, či je schopná vykonávať túto prácu, pretože prišla s barličkou. Odpovedala, že áno. Výberového konania sa zúčastnilo asi 10 uchádzačov. To, či sa hlásia k rómskej príslušnosti sa ich nepýtali, pretože podľa jeho názoru by išlo o diskrimináciu. Vizuálne by však niektorých uchádzačov hodnotil ako príslušníkov rómskej menšiny. Pred výber. konaním dostali pokyn, ktorým sa riadili. Napr. pokyn týkajúci sa zloženia výberovej komisie. On osobne uchádzačov nepoznal, nezisťoval ovládanie rómskeho jazyka, pretože to nebolo podmienkou a predpokladal, že na Slovensku každý vie po slovensky. Jednotlivým uchádzačom pridelovali body a potom ich vyhodnotili tak ako pri každom výberovom konaní. Následne body spočítali a určilo sa kto vyhral.

Svedok, K. S. N., uviedol, že žalobkyňu pozná ešte z čias, keď pôsobil na fakulte a z jedného projektu. Do 31.12.2011 pôsobil ako zástupca primátora Mesta N. J. I.. Momentálne je poslancom mestského zastupiteľstva. Výberové konanie z 19.10.2010 registroval, bol tam ako prisediaci, bez práva hodnotenia a kladenia otázok. Výberová komisia bola trojčlenná, F. K. bol prítomný ako zapisovateľ. Konanie sa skladalo z písomnej a ústnej časti, pričom v ústnej časti uchádzači prezentovali predstavy o ich budúcej činnosti. On účastníkom otázky nekládol. Mesto sa rado zúčastňovalo projektov, ktoré by mohli byť pre jeho obyvateľov osožné. V predch. projekte pôsobilo 7 pracovníčok, teraz mali byť vybrané iba 4, preto im záležalo na tom, aby bolo vybrané dobre. Presný počet uchádzačov bolo od 8 do 10, pričom k rómskej etnickej skupine sa hlásila žalobkyňa, na ostatných si nepamätá. Osobnostné predpoklady na vykonávanie pozície sa zisťovali ústnou výpoveďou. Na výberovom konaní boli prítomní ľudia, vrátane žalobkyne, ktorí boli znalí problematiky. Túto činnosť už v minulosti vykonávali, takže vedeli čo sa od nich čaká, aké prostredie budú navštevovať. Čo sa týka hodnotenia, toto si nepamätal, ale uviedol, že šablóna je vždy rovnaká, urobí sa hárok, vyhodnotí sa test ak ma výberové konanie písomnú časť, a ak ide o ústnu časť, tu každý člen komisie urobí bodové hodnotenie jednotlivých uchádzačov, ktoré sa následne vyhodnotí. Hodnotenie, resp. zápisnica sa predkladá primátorovi. Čo sa týka ľudí, ktorí sú zvonku, potrebuje sa ich komisia viacej pýtať ako ľudí, ktorí boli už predtým v projekte zamestnaní a sú o nich poznatky. O žalobkyňi sa zjavovali nejaké výhrady týkajúce sa práce v teréne.

Svedok, F. L. K. uviedol, že sa zúčastnil výberového konania ako zapisovateľ. Výberová komisia bola riadne schválená a vymenovaná a konania sa zúčastňoval aj K. N.. Jeho úlohou bolo organizačne pripraviť celé výberové konanie, spracovať ho a ukončiť, až po poslednú komunikáciu s FSR. Na kladenie otázok bola iba vymenovaná komisia, či nejaké kládol on si nepamätal, nebolo to jeho povinnosťou. FSR stanovil podmienky, ktoré sa týkali výberového konania, tieto on vyhodnotil, zverejnil a predložil fondu na schválenie. Po realizácii boli výsledky zaslané fondu a následne došlo k uzavretiu zmluvy. Konanie pozostávalo z dvoch častí písomnej a ústnej. Písomná bola zostavená odbornými pracovníkmi úradu, ústna pozostávala z odpovede na ťahanú otázku a osobného pohovoru. Tieto dve časti sa hodnotili spoločne, pričom otázky smerovali k overeniu praktických a teoretických skúseností uchádzačov. Následne boli obe časti vyhodnotené a výberová komisia stanovila poradie jednotlivých uchádzačov. Spomínal si, že dve z uchádzačiek boli Rómky a osobnostné predpoklady zisťovali členovia komisie otázkami. Dĺžka praxe nebola podmienkou. On bol v rokoch 2008-2010 a aj v rokoch predtým s nejakými prestávkami nadriadeným žalobkyne. Mali bežné názorové rozdiely, ktoré neriešili v rámci napomenutí. Nespomínal si, že by voči práci žalobkyne boli výhrady. Faktom však bolo, že do terénu chodila menej ako ostatní. V priebehu konania boli spomenuté zdravotné problémy žalobkyne, avšak jej zdravotný stav zisťovaný nebol. Sedem z uchádzačov sa zúčastnilo na predch. projekte, pričom žalobkyňa bola jednou z nich. Náplň práce bola u všetkých rovnaká, maximálna pozornosť však mala byť venovaná práve práci v teréne, s ktorou mala žalobkyňa problém. Znalosť rómskeho jazyka sa nezisťovala, nebolo to jedno z kritérií. Každý člen komisie si robil svoje poznámky, uchádzača obodoval. Bodové hodnotenie

sa na záver spočítalo a urobilo sa poradie uchádzačov. Poznámky členov komisie sa neuchovávali. Pani G. je momentálne zamestnankyňou Mesta N.. J. I. ako referentka oddelenia soc. vecí. On bol prítomný pri kontrole vykonanou FSR, kde komisia konštatovala, že k porušeniu podmienok výberového konania nedošlo. On ako nestranný pozorovateľ konštatoval, že podmienky porušené neboli, k žiadnej diskriminácii nedošlo.

Svedkyňa, Z. Q. uviedla, že bola jednou z uchádzačiek na pozíciu terénneho sociálneho pracovníka vo výberovom konaní vypísanom Mestom N.. J. I.. Konanie pozostávalo z dvoch častí a to písomného testu a ústnej časti. V ústnej časti si ťahali otázku zo zákona o obecnom zriadení, resp. sociálnej oblasti a následne im členovia komisie kládli otázky. Komisia sa jej pýtala či vie v čom tkvie práca terénneho soc. pracovníka, či je ochotná chodiť do terénu, či ma vedomosť s akou cieľovou skupinou sa bude stretávať, že sa s jej príslušníkmi bude stretávať v meste, môže sa stať, že ju budú klienti navštevovať doma. Ona spĺňala kvalifikačné predpoklady, pretože mala vysokoškolské vzdelanie I. stupňa v odbore soc. práca s rómskou komunitou, mala dvojročnú prax, pretože pracovala na predch. projekte, vedela do čoho ide. V predch. projekte ich pracovalo sedem. Tréningy týkajúce sa predmetu jej práce v minulosti neabsolvovala. Nevedela identifikovať, kto z uchádzačov sa hlásil k rómskej etnickej príslušnosti, vedela však niektoré uchádzačky identifikovať ako Rómky, a to bývalé kolegyne I. H. a M. Š.. Komisia bola trojčlenná, Ing. K. bol v miestnosti ako zapisovateľ. S týmito osobami už v minulosti prišla do kontaktu. S Ing. H. mala pracovný i priateľský vzťah pretože u nej, konkrétne na Úrade splnomocnenca vlády SR pre rómske komunity predtým deväť mesiacov pracovala. Komisia sa jej pýtala, či vie, že bude musieť denne chodiť do terénu, či je si tejto skutočnosti vedomá. Na ovládanie rómskeho jazyka sa jej nepýtali. Výsledky obdržala písomne. So žalobkyňou v minulosti vychádzala rovnako ako s ostatnými kolegyňami, problémy vo vzťahu vznikli iba preto, že odmietala chodiť do osady I. a to pravdepodobne z toho dôvodu, že v tejto lokalite žijú zaostalejší spoluobčania ako v iných osadách. Podľa jej názoru výberové konanie prebehlo korektné, nikto z komisie jej žiadne nevhodné otázky nekládol.

Svedkyňa, S.. M. E. uviedla, že rovnakú prácu vykonávala v minulosti v Komunitnom centre v Levoči a to predchádzajúce dva roky, kedy pôsobila ako asistentka terénneho soc. pracovníka. Na výberovom konaní boli prítomní Ing. H., Z.. I., F.. K., F.. K. a K.. N.. Okrem K.. N. boli ostatní členmi komisie. Výberové konanie pozostávalo z dvoch častí a to testu a ústnej časti. V tejto si najprv ťahali otázky, potom viedli ústny pohovor. Otázky sa týkali práce v teréne, jej konkrétne sa pýtali ako sociálni pracovníci v Levoči boli nápomocní pri povodniach. Nemala vedomosť, či osoby uchádzajúce sa o pozíciu, spĺňali požadované kritéria, ani koľko ich bolo, nepamätala si, či to boli Rómky. F.. K. sedel bokom, bol zapisovateľ komisie, k ničomu sa nevyjadroval. O výsledkom výberového konania bola informovaná písomne. Ona ma ukončené vysokoškolské vzdelanie s titulom Mgr. v odbore sociálna práca. Počas VŠ absolvovala tréningy týkajúce sa sociálnej práce. Z prítomných na výberovom konaní poznala iba F.. K., aj to nie osobne, iba z počutia, vzhľadom k tomu, že s jej manželom sú dlhoročnými kolegami. Žalobkyňu nepoznala aj keď táto tvrdí, že ona ju osobne veľmi dobre pozná. Jej brat bol osobne prítomný pritom ako žalobkyňa na jej osobu nadávala, ohovárala ju, z toho dôvodu, že bola vo výberovom konaní úspešná.

Svedkyňa, O. F. uviedla, že komisia na výberovom konaní, ktorého sa zúčastnila, bola trojčlenná, F.. K. sa zúčastňoval konania ako zapisovateľ. Po písomnej časti nasledovala ústna časť, kde si ťahali po dve otázky, potom sa ich ešte komisia niečo pýtala. Jedna otázka bola zo zákona o soc. službách, druhú si nepamätala. Komisia sa jej pýtala na prax a skúsenosť s touto činnosťou. Ona ma prax v odbore od roku 2008, keďže pracovala na predchádzajúcom projekte. V čase výberového konania mala dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie I. stupňa s titulom Bc.. Momentálne ukončila magisterské štúdium. Na predchádzajúcom projekte pracovali 7 ľudí, a to 4 TSP a 3 asistenti TSP. Koľko z uchádzačov bolo Rómov uviesť nevedela, poznala žalobkyňu. Momentálne na pozícii TSP nepracuje žiaden Róm. Ona nemala vedomosť o tom, kto z uchádzačov nesplnil požadované kritéria. Odpoveď jej prišla poštou. Počas vysokoškolského štúdia absolvovala rôzne psychologické cvičenia, školenie o obchodovaní s ľuďmi. Ona v minulosti so žalobkyňou nemala konflikty, nebola svedkom toho, že by nadriadení riešili nejaký problém so žalobkyňou. Na začiatku predchádzajúceho projektu boli vzťahy korektné, potom začali vznikať problémy súvisiace s návštevami jednotlivých lokalít. P. Š. a H. niekedy odmietali ísť do osady I.. Podľa jej názoru z toho dôvodu, že je to najďalej, nie je tam autobusový spoj, ide o najväčšiu a najproblémovjšiu oblasť. Klienti ich ako sociálne pracovníčky poznali, takže nebol problém keď oslovili hociktorú z nich.

Svedkyňa, M. G. uviedla, že sa prihlásila do výberového konania, pričom uchádzala sa o obe pracovné pozície. Keď bola upozornená, že o obe miesta sa uchádzať nesmie, žiadala o pozíciu asistenta TSP. Ona pracovala aj v rámci predchádzajúceho projektu a to ako TSP, napriek tomu, že nemala vysokoškolské vzdelanie, pretože toto v predchádzajúcom období potrebné nebolo. Po výberovom konaní jej prišiel list, kde bola predvolaná na Mestský úrad v N. J. I. a bola jej ponúknutá práca referentky soc. vecí pre Mesto N. J. I. na 80%. Od 1.11.2010 na výkon tejto práce nastúpila. Náplňou jej práce je terénna práca, spolupráca s úradom práce, soc. poisťovňou a inými inštitúciami, pomoc ľuďom v hmotnej núdzi, starším spoluobčanom a podobne. V rámci predchádzajúceho projektu pracovali siedmi, pričom sedeli v jednej kancelárii. So žalobkyňou mala dobrý vzťah. Problém vznikol iba z toho dôvodu, že žalobkyňa odmietala navštevovať lokalitu I., kde sa riešili najťažšie problémy, bola najhoršia. Niekedy, vzhľadom na životné podmienky, bolo veľmi nepríjemné vstúpiť do prostredia, v ktorom žijú jednotlivé rodiny. Problém sa však snažili riešiť iba medzi sebou, nežalovali ho nadriadeným. V čase keď nastúpila pracovať na prvý projekt navštívila s p. F. najmä lokalitu I., po čase, vzhľadom k tomu, že všetci pracovníci mali rovnaké pozície, žiadala, aby bol terén rozdelený rovnomerne. Žalobkyňa zvyčajne vybavovala klientov v kancelárii. Uviedla, že po výberovom konaní sa o svojich pocitoch i o otázkach rozprávali a to i so žalobkyňou, ona sa domnieva, že žalobkyňa hovorila, že ma z konania dobrý pocit, že dobre zodpovedala otázku. Ona momentálne chodí do terénu s p. F. a s p. G., ktorý ma na starosti umiestňovanie starších spoluobčanov do domova dôchodcov.

Zo zriaďovacej listiny Fondu sociálneho rozvoja /ďalej len FSR/ súd zistil, že podľa článku III písm. h, listiny, je predmetom činnosti fondu, okrem iného i tvorba rozvojových projektov a realizácia programov na podporu rozvoja regionálnej zamestnanosti a zvyšovania zamestnanosti schválených ministerstvom. Podľa písm. r, citovaného článku listiny je predmetom i prijímanie a hodnotenie žiadostí o poskytnutie finančného príspevku na projekty realizované lokálne pre ohrozené cieľové skupiny.

Z Výzvy na predkladanie žiadostí o nenávratný finančný príspevok OP ZaSI-FSR-2009/2.1/09, zverejnenej dňa 23.12.2009 súd zistil, že FSR vyhlásil v rámci operačného programu Zamestnanosť a sociálna inklúzia, výzvu, aby oprávnení prijímatelia predkladali žiadosti o nenávratný finančný príspevok v rámci programu a to do 23.2.2010. Minimálna dĺžka projektu bola stanovená na 12, maximálna na 24 mesiacov od začiatku realizácie projektu.

Z externého pokynu FSR č. 6/2010 - Príručky pre prijímateľa súd zistil, že zorganizovať výberové konanie pre novoobsadzované pozície sociálnych pracovníkov a ich asistentov mal prijímateľ príspevku a tento zodpovedal i za realizáciu výberového konania. Administráciu projektu mal zabezpečiť výhradne riadiaci - administratívny personál. V rámci tohto pokynu bol ďalej upravený postup pri realizácii výberového konania, náležitostí, ktoré ma obsahovať oznam o výberovom konaní, zloženie a postup výberovej komisie a jej rozhodovanie, zápis z výberového konania a ďalší postup. V bode 3.2 citovaného pokynu boli uvedené kritéria pre výber sociálneho pracovníka a to kvalifikačné predpoklady a ďalšie kritéria. V tomto bode boli zároveň demonštratívne uvedené niektoré výhody.

Z oznámenia o vyhlásení výberového konania vydaného Mestom N. J. I. dňa 22.9.2010 súd zistil, že na základe výzvy FSR OP ZaSI-FSR-2009/2.1/09 žalovaný vyhlásil výberové konanie na obsadenie miesta soc. pracovníka na deň 19.10.2010. V tomto oznámení boli presne stanovené kritéria pre výber soc. pracovníka, výhody uchádzačov a taktiež bol zverejnený zoznam dokladov, ktoré mal žiadateľ predložiť.

Z písomnosti zo dňa 13.10.2010 súd zistil, že žalovaný vymenoval na proces výberového konania výberovú komisiu v zložení F. K. K., prednosta MÚ - predseda komisie, Z. V. I., zástupkyňa ÚPSVaR, členka komisie a F. Z. H., zástupkyňa Úradu splnomocnenca vlády pre rómske komunity, členka komisie.

Z dokladov žalobkyne predložených k výberovému konaniu súd zistil, že táto splnila kvalifikačné predpoklady na výkon funkcie soc. pracovníka a predložila všetky žalovaným požadované doklady. Zo sťažnosti na postup výberovej komisie zo dňa 27.10.2010 súd zistil, že žalobkyňa M. Š. a Z. I. podali sťažnosť na postup výberovej komisie pri výberovom konaní konanom dňa 19.10.2010.

Zo zápisnice o výsledku prešetrenia sťažnosti č. 8/2010 prešetrovanej FSR a zo záznamu o výsledku kontroly prevedenej FSR súd zistil, že komisia dospela k záveru, že sťažnosť bola neopodstatnená.

Z dokladov predložených do výberového konania troma prijatými uchádzačkami a Mgr. M. H., ktorá sa umiestnila ako piata, súd zistil, že tieto uchádzačky splnili kvalifikačné predpoklady na výkon funkcie soc. pracovníka a predložili všetky žalovaným požadované doklady.

Zo zápisu z výberového konania, zo dňa 19.10.2010 súd zistil, že jeho priebeh bol riadne v zmysle pokynov FSR zaznamenaný a komisia zostavila poradie uchádzačov na obe obsadzované pracovné pozície. Na miesto soc. pracovníka bolo stanovené poradie: 1. Bc. M. Q., 2. Mgr. M. E., 3. Bc. O. F., 4. Mgr. I. H., 5. M. H., 6. Mgr. L. Ď., a 7. S. Š..

Z prezenčnej listiny z výberového konania súd zistil, že výberové konanie sa okrem uchádzačov zúčastňovala trojčlenná komisia, pričom pri výberovom konaní boli prítomní Ing. L. K. a K.. S. N. K..

Z výsledkov písomnej časti výberového konania súd zistil, že žalobkyňa získala v písomnom teste deväť z jedenástich možných bodov. Prvá prijatá uchádzačka získala plný počet bodov, ďalšie dve po 10 bodov.

Z knihy príchodov a odchodov a zo správ o činnosti z predchádzajúceho projektu SOVA súd zistil, aká bola dochádzka zamestnankýň predchádzajúceho projektu do zamestnania a tiež frekvencia návštev jednotlivých sledovaných lokalít.

Z dokladu vyhotoveného FSR, zo dňa 27.10.2010 súd zistil, že fond schválil proces a výsledky výberového konania konaného dňa 19.10.2010 a súhlasil s uzatvorením pracovnoprávneho vzťahu prijímateľa s vybranými uchádzačmi.

Z pracovnej zmluvy, zo dňa 29.10.2010 súd zistil, že s M. G. bola žalovaným uzavretá pracovná zmluva na kratší pracovný čas na pozíciu referentka soc. vecí a to počnúc od 1.11.2010 do 31.10.2011. Z Dohody č. 1/2011, zo dňa 19.10.2011 bolo zistené, že pracovná zmluva bola predĺžená do 31.10.2012. Z náplne práce, zo dňa 2.11.2010 súd zistil, že menovaná vykonáva sociálnu činnosť v teréne vrátane poskytovania soc. poradenských služieb v rámci obce.

Zo žiadosti o platbu zo strany žalovaného, zo dňa 29.11.2011 súd zistil, že z prostriedkov FSR v rámci operačného programu zamestnanosť a soc. inklúzia sú platené Mgr. M. E., Bc. O. F. a Bc. M. Q..

Z korešpondencie medzi Slovenským národným strediskom pre ľudské práva Bratislava a FSR Bratislava súd zistil, že postup pri výberovom konaní organizovanom žalovaným dňa 19.10.2010 bol preverovaný i Slovenským národným strediskom pre ľudské práva Bratislava. FSR vo svojom stanovisku zo dňa 17.12.2010 uviedol, že nemôže vylúčiť, že napriek dodržaniu formálnych postupov pri výberovom konaní i podmienok zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku mohlo dôjsť k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania, prístupu k zamestnaniu z dôvodu etnicity.

Podľa článku 12 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremiiteľné a nezrušiteľné. Základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z.z., o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov /antidiskriminačný zákon/, dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia.

Podľa § 2a ods. 1 - 4 antidiskriminačného zákona, diskriminácia je priama diskriminácia, nepriama diskriminácia, obťažovanie, sexuálne obťažovanie a neoprávnený postih; diskriminácia je aj pokyn na diskrimináciu a nabádanie na diskrimináciu.

Priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii.

Nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takéto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu.

Obťažovanie je také správanie, v dôsledku ktorého dochádza alebo môže dôjsť k vytváraniu zstrašujúceho, nepriateľského, zahanbujúceho, ponižujúceho, potupujúceho, zneuctvujúceho alebo urážajúceho prostredia a ktorého úmyslom alebo následkom je alebo môže byť zásah do slobody alebo ľudskej dôstojnosti.

Podľa § 2a ods. 11 písm. b, antidiskriminačného zákona, sa za diskrimináciu z dôvodu rasového pôvodu, národnostného alebo etnického pôvodu sa považuje aj diskriminácia z dôvodu vzťahu k osobe určitého rasového pôvodu, národnostného alebo etnického pôvodu,

Podľa §6 ods. 2 písm. a, antidiskriminačného zákona, zásada rovnakého zaobchádzania podľa odseku 1 sa uplatňuje len v spojení s právami osôb ustanovenými osobitnými zákonmi najmä v oblastiach prístupu k zamestnaniu, povolaniu, inej zárobkovej činnosti alebo funkcii, vrátane požiadaviek pri prijímaní do zamestnania a podmienok a spôsobu uskutočňovania výberu do zamestnania.

Podľa § 9 ods. 2 - 4 antidiskriminačného zákona, každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadost'učinenie.

Ak by primerané zadost'učinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku.

Právo na náhradu škody alebo právo na inú náhradu podľa osobitných predpisov nie je týmto zákonom dotknuté.

Podľa § 11 ods. 1 antidiskriminačného zákona, konanie vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania sa začína na návrh osoby, ktorá namieta, že jej právo bolo dotknuté porušením zásady rovnakého zaobchádzania (ďalej len "žalobca"). Žalobca je povinný v návrhu označiť osobu, o ktorej tvrdí, že porušila zásadu rovnakého zaobchádzania (ďalej len "žalovaný").

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona, žalovaný je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo.

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na základe Výzvy na predkladanie žiadostí o nenávratný finančný príspevok OP ZaSi-FSR-2009/2.1/09, zverejnenej dňa 23.12.2009 v rámci operačného programu Zamestnanosť a sociálna inklúzia, sa dňa 19.10.2011 uskutočnilo výberové konanie na dve pracovné pozície a to konkrétne na obsadenie troch miest sociálneho pracovníka a jedného miesta asistenta sociálneho pracovníka. Výberové konanie bolo vyhlásené a organizačne zabezpečované žalovaným, ako oprávneným prijímateľom nenávratného finančného príspevku, pričom postup pri jeho realizácii, náležitosti, ktoré ma obsahovať oznam, zloženie a postup výberovej komisie, jej rozhodovanie, zápis z konania, ale i kritéria pre výber sociálneho pracovníka a to kvalifikačné predpoklady, ďalšie kritéria a niektoré výhody boli upravené v externom pokyne FSR č. 6/2010 - Príručka pre prijímateľa. Do výberového konania na pozíciu sociálneho pracovníka sa prihlásilo 10 uchádzačov, na pozíciu asistenta soc. pracovníka 14 uchádzačov, pričom 7 z nich pracovalo u žalovaného v predchádzajúcom projekte, ďalší mali skúseností z rovnakých projektov z iných miest a obcí. Komisia bola v zmysle citovaného pokynu trojčlenná, zložená zo zástupcu prijímateľa, úradu práce, soc. vecí a rodiny a úradu splnomocnenca vlády pre rómske komunity, ako strategických partnerov, a jedine jej členovia mali právo rozhodovať. Po absolvovaní písomného testu, vyhodnoteného

administratívou mesta, nasledovala ústna časť, kde si uchádzači ťahali odborné otázky a následne boli ich osobnostné predpoklady na výkon funkcie zisťované kladením otázok zo strany členov komisie. Ústnu časť absolvoval každý z uchádzačov samostatne. Po ukončení výberového konania výberová komisia zostavila podľa bodového ohodnotenia poradie uchádzačov, pričom žalobkyňa síce bola vo výberovom konaní úspešná, ale ocitla sa až na štvrtom mieste. Prijímaní boli iba prví traja uchádzači. Žalobkyňa prezentovala, že bola diskriminovaná z dôvodu príslušnosti k rómskemu etniku, avšak v konaní bolo jej povinnosťou v súlade s ustanovením §11 ods. 1 antidiskriminačného zákona prioritne uniesť dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností, z ktorých možno odvodiť, že došlo k priamej, resp. nepriamej diskriminácii jej osoby a zároveň mala na preukázanie týchto skutočností predložiť súdu dôkazy. (Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 16/2009) V konaní však neprodukovala žiadne relevantné dôkazy svedčiace o tom, že došlo k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania a teda k diskriminácii jej osoby z dôvodu etnicity. Len jej subjektívny názor, že bola nevhodnými otázkami komisie týkajúcimi sa jej zdravotného stavu a schopnosti riešiť konflikty diskriminovaná, nie je dôvodom, ktorý by umožňoval súdu prijať záver, že k diskriminačnému postupu výberovej komisie, resp. žalovaného, skutočne došlo. Súdu pripadá logické, že sa komisia pýtala na zdravotný stav žalobkyne vzhľadom k tomu, že táto sa uchádzala o pracovnú pozíciu, ktorej podstatou je práca v teréne a výberového konania sa zúčastnila s francúzskou barlou a preverenie schopnosti riešiť konflikty bolo nutné na zistenie jedného z kritérií na túto pracovnú pozíciu. Navyše, ako vyplýva i zo svedeckých výpovedí svedkyne Š. M. Q., otázky obdobného charakteru boli kladené i ostatným uchádzačom. Žalobkyňa očakávala, že vzhľadom na maximálne dosiahnuté vzdelanie, dĺžku praxe, absolvovanie odborných tréningov, ale i príslušnosť k rómskemu etniku a ovládanie rómskeho jazyka bude vo výberovom konaní úspešná. Kritéria výberového konania však boli postavené v zmysle pokynu FSR tak, že bolo uvedené aké minimálne vzdelanie a v akom odbore ma byť uchádzačmi dosiahnuté, takže nebolo možné niekoho z tohto dôvodu favorizovať, postaviť magisterský titul nad bakalársky. Ďalšími kritériami boli osobnostné predpoklady uvedené demonštratívne, a to bezúhonnosť, motivácia pre prácu s členmi marginalizovaných skupín, organizačné schopnosti, komunikačné zručnosti, životopis a motivačný list. Výhody boli uvedené iba demonštratívne a to skúsenosti v oblasti terénnej soc. práce, prípade práce v komunitách ohrozených alebo postihnutých sociálnym vylúčením, pričom skúsenosti neboli limitované dĺžkou praxe v tejto oblasti a osobný záujem doplniť si vzdelanie. Výhody mohli byť použité iba v prípade porovnateľných výsledkov uchádzačov a k takejto situácii nedošlo. Úlohou výberovej komisie bolo vybrať najlepších z prihlásených kandidátov, pričom konkurencia bola skutočne veľká a iba samotná kvantita pri stanovených kritériách (ako je napr. maximálne dosiahnuté vzdelanie, či dĺžka praxe) sama o sebe nemusela predpokladať kvalitný výkon funkcie.

Faktom je, že žalobkyňa očakávala preferenčné zaobchádzanie z dôvodu jej etnického pôvodu vzhľadom k tomu, že bola Rómka a ovládala rómsky jazyk. Tieto skutočnosti mohli byť pri výbere rozhodujúce, avšak iba v prípade, že by došlo k rovnosti bodov u jednotlivých uchádzačov, resp. k dosiahnutiu porovnateľných výsledkov, čo však nebol prípad žalobkyne. Ak by komisia priznala žalobkyňi z tohto dôvodu vo výberovom konaní výhodu a privilégia, išlo by o pozitívnu diskrimináciu, ktorá je podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR v rozpore s Ústavou SR. Je nutné konštatovať, že v tomto prípade žalovaný i výberová komisia postupovala zákonne, v súlade s pokynmi FSR, a preto neexistoval legitímny dôvod na zvýhodnenie žalobkyne pred ostatnými uchádzačmi, pretože rasa, či etnická príslušnosť nie sú dôvodmi pre priznanie odlišného zaobchádzania, práve naopak, sú to dôvody, ktoré Ústava SR čl. 12., ods. 2, ako základ odlišného zaobchádzania, výslovne zakazuje.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti teda súd dospel k záveru, že v konaní neboli preukázané skutočnosti, svedčiace o porušení zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu príslušnosti žalobkyne k rómskemu etniku, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., avšak žalovanému napriek tomu, že bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, pretože tento náhradu trov konania nepožadoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

f) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

g) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

h) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

i) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

j) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

k) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.